

על שלש חיות נאמר, הן כל אלה
יפעל אל פעמים שלוש עם גבר.
אדם צוה לאלף דור. בא רבי
שמעון לנשקו, ופרח למעלה.
אמר רבי שמעון, זקן זקן, עליך
נאמר (מלאכי ב) הלא אב אחד
לכלנו. בדיוקן שלמעלה, אבינו
שבשמים. אשרי חלקנו שזכינו
שיהיה לנו בך חלק.

ומה היה? פשתים, שנאמר בו
(שמות כח) ועשה להם מכנסי בד
לכסות בשר ערוה. אמר לו רבי
אלעזר, אם פן שהתפסטה בו
הערוה - הוא טוב! אמר לו, בני,
לא כל העריות שוים. זה לא
הקריב הקרבן הזה אלא לקרב
את ערותו לה, שנאמר בו (ויקרא
יח) איש איש אל כל שאר בשרו
לא תקרבו לגלות ערוה אני ה'.
ומהי ערותו? הנהמה הרעה,
הערלה הנקבה, שערלה היא
שנאמר בה אדם הראשון מושף
בערלתו היתה.

ומהי האם של הערבוביה הרעה?
פרי העץ של טוב ורע, שנאמר
בה (בראשית א) ותקח מפריו
ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל. ומהי? ליליית, משם
באים הערב רב, שהם מערבים
בישראל, שנאמר בהם (ישעיה א)
הוי גוי חטא, שהם זרע מרעים
בנים משחיתים וגו'. ואמרו אלה
אלהיך ישראל לעגל. ומשום זה
(בראשית ד) ואל קין ואל מנחתו לא
שעה.

והרי נאמר בקדוש ברוך הוא,
(תהלים קמה) ורחמיו על כל מעשיו,
ונאמר פי לא אחפץ במות המת,
וקבל אותם, וכל שפן לקרבנו של
קין. אלא שהיה רצונו לרע, כמו
שנתבאר. אבל הבל היה רצונו
בקרבנו לקרב את השכינה,
לאותו שנאמר בו (דניאל י) ועתיק
הימים יושב, לבושו פשלג לבן,

תלת חיון עליהו אתמר (שם לג כט) הן כל אלה
יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. אדם,
(תהלים קה ח) צוה לאלף דור. אתא רבי שמעון
לנשקא ליה פרח לעלא. אמר רבי שמעון (דף
קלח ע"א) סבא סבא עליך אתמר (מלאכי ב י) הלא
אב אחד לכלנו. בדיוקנא דלעלא אבינו
שבשמים זפאה חולקנא דזכינא למהוי בך
חולקא.

ומאי הוה פשתים, דאתמר ביה (שמות כח מב) ועשה
להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה. אמר
ליה רבי אלעזר אם פן דאתפסי ביה בשר
ערוה טוב איהו. אמר ליה פרי לאו כל עריות
שוין, האי לא קריב קרבנא דא אלא לקרבא
ערוה דילה לה' דאתמר ביה (ויקרא יח ו) איש איש
אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
אני ה'. ומאי ערוה דילה זהמא בישא ערלה
נוקבא דערלה היא דאתמר בה אדם הראשון
מושף בערלתו הוה.

ומאי ניהו אמא דערבוביא בישא, איבא
דאילנא דטוב ורע דאתמר בה (בראשית ג)
(ו) ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל. ומאי ניהי ליליית מתמן קא אתין ערב
רב, דאנון מערבין בישראל דאתמר בהון (ישעיה
א ד) הוי גוי חטא, דאנון זרע מרעים בנים
משחיתים וגו'. ואמרו אלה אלהיך ישראל
לעגלא. ובגין דא (בראשית ד) ואל קין ואל מנחתו
לא שעה.

והא קדשא ברוך הוא אתמר ביה (תהלים קמה ט)
ורחמיו על כל מעשיו, ואתמר ביה (יחזקאל
יח לב) פי לא אחפץ במות המת, וקביל לון כל
שפן לקרבנא דקין. אלא דהוה רעותה לביש
כמא דאתמר אבל הבל הוה רעותה בקרבנא
דילה לקרבא שכינתא להוהא דאתמר ביה